

Олександр Олександрович ГУЙВАН*(Харківський національний університет внутрішніх справ, м. Харків)*

НАПРЯМИ ВЗАЄМОДІЇ СЛІДЧО-ОПЕРАТИВНОЇ ГРУПИ НАЦІОНАЛЬНОЇ ПОЛІЦІЇ З ІНШИМИ СУБ'ЄКТАМИ РОЗСЛІДУВАННЯ КРИМІНАЛЬНИХ ПРАВОПОРУШЕНЬ

У статті наголошено на тому, що взаємодія слідчо-оперативної групи Національної поліції з іншими суб'єктами розслідування кримінальних правопорушень базується на системі особливих напрямів, які виокремлюють її як специфічну, багатогранну та системну діяльність, яка спрямована на досягнення чітко виражених результатів.

Доведено, що напрямом, який наразі набуває першочергового значення, є взаємодія в умовах воєнного стану. Встановлено, що в процесі організації несення служби поліцейськими в складі слідчо-оперативної групи варто враховувати і ускладнену в умовах воєнного стану можливість дістатися до місця служби, вийти на зв'язок під час блекауту, а також задовольнити базові потреби особового складу в харчуванні, воді тощо. На керівника територіального підрозділу в цьому контексті покладається важлива роль розпорядника, здатного вирішити ці проблеми в умовах обмежених ресурсів.

Акцентовано увагу, що ще одним напрямом взаємодії слідчо-оперативної групи Національної поліції з іншими суб'єктами є взаємодія в процесі розслідування окремих категорій кримінальних правопорушень. Наразі перед слідчо-оперативними групами постає потреба в особливих організаційних підходах до розслідування не лише правопорушень, учинених проти життя, здоров'я, статевої свободи та статевої недоторканості особи, у тому числі резонансних, але й цілої низки правопорушень, породжених безпековими реаліями воєнного стану. Так, у процесі розшуку особи, зниклої безвісти за особливих обставин, ключова роль відводиться слідчо-оперативним групам.

Ключові слова: *напрями, взаємодія, слідчо-оперативна група Національної поліції, суб'єкти розслідування кримінальних правопорушень, воєнний стан, розшук осіб, зниклих безвісти.*

Постановка проблеми. Взаємодія слідчо-оперативної групи Національної поліції з іншими суб'єктами розслідування кримінальних правопорушень базується на системі особливих напрямів, які виокремлюють її як специфічну, багатогранну та системну діяльність, яка спрямована на досягнення чітко виражених результатів.

Ці напрями є доволі багатоманітними, адже їх кількість залежить від досліджуваної проблематики, а також від особливих акцентів, що можуть мати місце з огляду на наявні безпекові, соціально-економічні та інші

проблеми.

Окремим питанням організації діяльності Національної поліції та інших правоохоронних органів у процесі запобігання та протидії кримінальним правопорушенням присвячували свої наукові праці О. М. Бандурка, А. М. Бернюков, Ю. М. Бисага, В. С. Бігун, І. В. Білих, А. Л. Борко, К. Л. Бугайчук, О. О. Вітушинська, О. В. Волошина, В. М. Гаращук, В. Г. Гриценко, О. Ю. Дрозд, В. М. Єднак, Н. В. Ільчишин, А. Т. Комзюк, В. М. Лаговський, К. Б. Левченко, Ю. П. Лобода, О. М. Музичук, Д. В. Назаренко, Д. М. Павлов, А. О. Полянський, А. А. Русецький, О. Ю. Салманова, В. В. Сокурєнко, В. В. Топчій, О. В. Федосова, С. О. Шатрава, Н. В. Шелевер, Н. М. Шульгач, Н. А. Шуст, О. В. Щерблюк та інші науковці. Водночас питання напрямів взаємодії слідчо-оперативної групи Національної поліції з іншими суб'єктами розслідування кримінальних правопорушень перебували поза увагою дослідників.

Мета статті полягає в тому, щоб визначити напрями взаємодії слідчо-оперативної групи Національної поліції з іншими суб'єктами розслідування кримінальних правопорушень. На досягнення вказаної мети спрямовані наступні завдання: розглянути напрям взаємодії слідчо-оперативної групи Національної поліції з іншими суб'єктами розслідування кримінальних правопорушень в умовах воєнного стану; проаналізувати напрям взаємодії в процесі розслідування окремих категорій кримінальних правопорушень.

Виклад основного матеріалу. Першим напрямом, який наразі набуває першочергового значення, є взаємодія в умовах воєнного стану. В. О. Мощонський акцентує увагу на тому, що «взаємодія правоохоронних органів в умовах воєнного стану – це особливі адміністративно-правові відносини між незалежними одне від одного правоохоронними органами України, в рамках яких вони провадять спільну діяльність за рахунок об'єднання сил та засобів (інформаційних, матеріальнотехнічних, кадрових), а також будь-яких інших необхідних ресурсів, виконуючи таким чином покладені на них завдання і функції, а також підтримуючи та забезпечуючи дію правового режиму воєнного стану на території України, а також передбачених ним дій та заходів»¹.

В умовах воєнного стану діяльність слідчо-оперативної групи Національної поліції з іншими суб'єктами розслідування кримінальних правопорушень вибудовується у принципово нових безпекових реаліях, де постійно поряд із безпосередніми завданнями із протидії злочинності, забезпечення публічної безпеки і порядку тощо можуть мати місце специфічні виклики, пов'язані з ліквідацією наслідків ворожих обстрілів, а також із підготовкою до таких потенційно можливих обстрілів. Так, поліцейські, залучені до несення служби в складі слідчо-оперативної групи, у таких умовах мають постійно, особливо під час виїзду на місце події,

¹ Мощонський В. О. Поняття взаємодії правоохоронних органів в умовах воєнного стану. *Юридичний науковий електронний журнал*. 2022. № 7. С. 646. URL: http://www.lsej.org.ua/7_2022/157.pdf.

перебувати у бронезиляторах, касках, мати при собі респіратори на випадок перебування у приміщенні під час обстрілу. Також у таких умовах слід приділяти особливу увагу світломаскуванню у нічний час, роз'ясненню на попередніх інструктажах алгоритмів дій не лише при огляді місця події в разі вчинення тих чи інших правопорушень, але і при настанні непередбачуваних ситуацій бойового характеру.

У цьому контексті особливою є діяльність слідчо-оперативної групи як суб'єкта реалізації правоохоронних функцій держави в умовах воєнного стану. Важливим є усвідомлення того, що на слідчо-оперативну групу часто покладається завдання не лише з документування наслідків учинення того чи іншого правопорушення, але і з його припинення, забезпечення безпеки потерпілих і свідків тощо, збереження цілісності та непорушності їх особистих речей і цінностей. В умовах воєнного стану суттєво зростає ризик застосування проти поліцейських вогнепальної зброї, гранат та інших вибухових пристроїв, кількість яких серед цивільного населення зростає. Це потребує особливої підготовки до кожного виїзду, уточнення у заявника всієї можливої інформації, якою він чи вона володіє про вчинене правопорушення.

Як зазначають О. Яра та О. Світличний, правоохоронна функція держави під впливом запровадження воєнного стану зазнала значних внутрішніх змін, що зумовлено потребами забезпечення правового режиму воєнного стану, вплинуло на правоохоронну діяльність державних органів. Відсутність нормативного визначення системи правоохоронних органів впливає на реалізацію правоохоронних функцій, гальмує діяльність правоохоронних органів, що загалом впливає на правоохоронну функцію держави, а тому державі необхідно визначити систему правоохоронних органів держави, що загалом позитивно вплине на реалізацію правоохоронної функції держави, превентивну та правоохоронну діяльність правоохоронних органів¹.

У світлі цих нових завдань, що покладаються на органи і підрозділи Національної поліції України в умовах воєнного стану, суттєво трансформується і робота слідчо-оперативної групи, особливо в регіонах і окремих населених пунктах, територіально наближених до зони ведення активних бойових дій. Поліцейські мають тримати постійний контакт з військовослужбовцями Збройних Сил України щодо оперативної ситуації, наявності у повітряному просторі безпілотних літальних апаратів, пусків керованих авіаційних бомб тощо.

Варто враховувати, що розширення повноважень поліцейських з березня 2022 року дозволило їм виконувати важливі стратегічні завдання (патрулювання території, перевірка дотримання комендантської години та маскування тощо) у ще більшій злагодженості з військовослужбовцями. Така взаємодія вимагає координації та контролю з боку керівників. Чіткі та

¹ Yara O., Svitlichnyy O. Law enforcement functions of the state under the conditions of the state of martial. *Visegrad Journal on Human Right*. 2023. № 5. P. 121.

скоординовані дії дозволяють не лише досягати успіху, а й рятувати життя та здоров'я в критичних ситуаціях¹. При цьому в процесі організації несення служби поліцейськими в складі слідчо-оперативної групи варто враховувати і ускладнену в умовах воєнного стану можливість дістатися до місця служби, вийти на зв'язок під час блекауту, а також задовольнити базові потреби особового складу в харчуванні, воді тощо. На керівника територіального підрозділу в цьому контексті покладається важлива роль розпорядника, здатного вирішити ці проблеми в умовах обмежених ресурсів.

В. І. Цимбалюк зазначає, що «в умовах воєнного стану активізувалась участь інститутів громадянського суспільства у нормотворчій, безпековій й соціальній діяльності держави. Відповідна активність інститутів громадянського суспільства змусила українського законодавця вносити зміни у наявні нормативно-правові акти, що регламентують різні сфери суспільного життя. Водночас, наявні данні показують, що в умовах воєнного стану представники українського громадянського сектору мають певні проблеми з інформацією та комунікацією з владними інституціями, а також проблеми використання інструментів громадської участі»². У таких умовах у співпраці з інститутами громадянського суспільства слідчо-оперативні групи забезпечувалися харчуванням у перші дні та місяці повномасштабного збройного вторгнення, засобами індивідуального захисту, у тому числі бронезахисту. Також волонтери та представники громадських організацій проводили для поліцейських різноманітні тренінги, зокрема щодо алгоритму надання першої домедичної допомоги в різних типових ситуаціях. Після проходження окремих таких тренінгів поліцейські мали можливість отримати індивідуальну аптечку, яка є надзвичайно важливою під час виїзду слідчо-оперативної групи на місце події.

Наступним напрямом взаємодії слідчо-оперативної групи Національної поліції з іншими суб'єктами є взаємодія в процесі розслідування окремих категорій кримінальних правопорушень.

На рівні Наказу Міністерства внутрішніх справ України 07.07.2017 № 575 визначені особливості організації взаємодії при розслідуванні кримінальних правопорушень, учинених проти життя, здоров'я, статевої свободи та статевої недоторканості особи, зокрема щодо того, щ «до складу СОГ, яка виїздить на місце вчинення кримінального правопорушення проти життя, здоров'я, статевої свободи та статевої недоторканості особи (далі - кримінальні правопорушення проти особи), крім осіб, зазначених у пункті 5 розділу II цієї Інструкції, включається слідчий територіального органу поліції, який спеціалізується на розслідуванні кримінальних правопорушень зазначеної категорії (є старшим СОГ), а також за необхідності - працівник

¹ Biloshytskyi O. Peculiarities of organizational and methodical work with patrol police personnel under martial law. *Law Journal of the National Academy of Internal Affairs*. 2023. № 13 (3). P. 43.

² Цимбалюк В. І. Взаємодія органів влади з інститутами громадянського суспільства: специфіка в умовах воєнного стану. *Юридичний вісник*. 2023. № 66 (1). С. 51–52.

підрозділу оперативно-технічних заходів, психолог, інші працівники поліції відповідної кваліфікації. Керівником органу досудового розслідування щомісяця складається графік цілодобового чергування слідчих, які спеціалізуються на розслідуванні кримінальних правопорушень проти особи. В апаратах ГУНП для оперативного виїзду на місця вчинення вбивств з обтяжливими обставинами чи кримінальних правопорушень проти особи, що викликали суспільний резонанс, стосовно або за участю представників центральних органів виконавчої влади і місцевого самоврядування, засобів масової інформації, депутатів усіх рівнів, суддів та працівників правоохоронних органів, створюються постійно діючі СОГ, які очолюють слідчі спеціалізованих підрозділів розслідування кримінальних правопорушень проти особи слідчого управління ГУНП. У ГУНП, у яких у складі слідчих управлінь (відділів) відсутні спеціалізовані підрозділи з розслідування кримінальних правопорушень проти особи, до складу СОГ залучається слідчий, який спеціалізується на розслідуванні таких кримінальних правопорушень. До складу цих груп включаються працівники підрозділів кримінальної поліції, спеціалісти-криміналісти»¹.

За даними Міністерства внутрішніх справ України «з початком російського вторгнення кількість безвісно зниклих зросла в чотири рази. Відповідно поліцейські посилили зусилля щодо їх розшуку. Станом на 24 лютого 2022 року зниклими безвісти вважалися 12 292 особи. На сьогодні ж нерозшуканими залишаються 50 150 осіб. За два роки поліцейським вдалося встановити долю 14 409 осіб, які зникли безвісти. Серед них 4 529 людей ідентифіковані як загиблі. Поліція залучається до ідентифікації тіл, які Україні вдається повернути з окупованої території. Кожне репатрійоване тіло оглядають експерти, відбирають біологічні зразки для генетичного аналізу. Поліцейські відкривають за кожним фактом кримінальне провадження та вживають заходів щодо ідентифікації загиблого й встановлення його рідних»².

Як зазначають С. О. Островський і В. М. Зима, пошук зниклих безвісти осіб у контексті війни між росією та Україною став надзвичайно актуальним. Війна, яка розпочалася у 2014 році та переросла у повномасштабну агресію у 2022 році, спричинила масові людські втрати та численні випадки зникнень. Особливо трагічним розділом цієї війни стала битва за Маріуполь – місто, яке зазнало жорстоких боїв та тривалих обстрілів. За цих умов багато українців зникли безвісти, залишивши свої родини у відчаї та невизначеності. За офіційними даними, станом на жовтень 2023 року близько 28 000 українців вважалися зниклими безвісти

¹ Про затвердження Інструкції з організації взаємодії органів досудового розслідування з іншими органами та підрозділами Національної поліції України в запобіганні кримінальним правопорушенням, їх виявленні та розслідуванні : наказ Міністерства внутрішніх справ України від 07 липня 2017 р. № 575 // База даних (БД) «Законодавство України» / Верховна Рада (ВР) України. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/z0937-17#Text>.

² За період повномасштабної війни Нацполіція розшукала понад 14 тисяч зниклих безвісти осіб // Міністерство внутрішніх справ України: сайт. URL: <https://mvs.gov.ua/news/za-period-povnomasstabnoyi-viini-nacpoliciia-rozsukala-ponad-14-tisiac-zniklix-bezvisti-osib>.

за особливих обставин – або на окупованих Росією територіях, або на передовій. З цих 28 000 зниклих безвісти осіб 11 000 – цивільні особи, решта – військовослужбовці Збройних Сил України. Щодня родичі солдатів отримують повідомлення про те, що їхній чоловік, син чи брат вважаються зниклим безвісти, що викликає величезний стрес та безліч питань. Вони часто не знають, як діяти, до кого звернутися за допомогою та підтримкою. Військові дії та окупація створюють надзвичайно складні умови для пошуку та ідентифікації зниклих безвісти осіб, що вимагає скоординованих зусиль державних органів та міжнародних організацій. Війна в Україні триває вже три роки, і з кожним місяцем кількість зниклих безвісти зростає. Битви за Маріуполь, Бахмут, Авдіївку, Херсон, Сєвєродонецьк та інші міста стали символами українського опору та глибокої трагедії. Родичі часто залишаються без вичерпної інформації про долю своїх близьких, що посилює почуття невизначеності та болю. Відсутність інформації та підтвердження статусу зниклих безвісти змушує людей жити в постійній напрузі та сподіватися на повернення своїх родичів. Ситуація на тимчасово окупованих територіях також створює численні виклики для пошуку зниклих безвісти осіб. Окупаційні війська часто перешкоджають пошуковим операціям, ускладнюючи доступ до інформації та місць, де можуть перебувати зниклі безвісти. Родичі зниклих безперервно шукають правду, звертаючись до різних державних та міжнародних органів. Вони організовують волонтерські групи, поширюють інформацію в соціальних мережах та взаємодіють зі медіа, намагаючись знайти будь-які сліди своїх близьких¹.

У процесі розшуку особи, зниклої безвісти за особливих обставин, ключова роль відводиться слідчо-оперативним групам. Так, «у разі отримання інформації про зникнення особи за особливих обставин або заяви про розшук такої особи Національна поліція України зобов'язана інформувати Уповноваженого з питань осіб, зниклих безвісти за особливих обставин (далі – Уповноваженого) протягом трьох днів з моменту отримання такої інформації або заяви. У разі отримання інформації про зникнення особи за особливих обставин або заяви про розшук такої особи Національна поліція України зобов'язана інформувати Уповноваженого з питань осіб, зниклих безвісти за особливих обставин протягом трьох днів з моменту отримання такої інформації або заяви. Відомості, зазначені у заяві про розшук особи, зниклої безвісти за особливих обставин, підлягають внесенню до Єдиного реєстру осіб, зниклих безвісти за особливих обставин, протягом 24 годин після отримання Уповноваженим від Національної поліції України інформації про зникнення особи за особливих обставин або інформації про отримання заяви про розшук такої особи. Розшук особи, зниклої безвісти за особливих обставин, припиняється не пізніше ніж через три дні з дня встановлення місця перебування особи, зниклої безвісти за

¹ Ostrovsky S. O., Zima V. M. The question of searching for missing and missing persons in the conditions of military aggression in Ukraine. *Київський часопис права*. 2024. № 2. С. 190.

особливих обставин, місця поховання чи місцезнаходження останків такої особи з повідомленням про це її близьких родичів та членів сім'ї, а також заявника, якщо заявник не є близьким родичом та членом сім'ї. Про припинення розшуку особи, зниклої безвісти за особливих обставин, невідкладно робиться відмітка в Реєстрі»¹.

Якщо раніше, у довоєнний час, окремі дослідники зазначали, що «у більшості випадків безвісне зникнення особи не пов'язане з учиненням стосовно неї злочину. Подія трапляється з об'єктивних причин, наприклад, коли з особою стався нещасний випадок або вона не має можливості завчасно повернутися додому й повідомити про себе, а також із суб'єктивних причин – небажання підтримувати стосунки з рідними, зловживання спиртними напоями чи вживання наркотичних засобів, залишення сім'ї одним із подружжя, від'їзд до реабілітаційного центру чи в монастир тощо. Попри це, що повнішим є комплекс проведених заходів, то швидше буде досягнуто позитивного результату. Вибір тактичних прийомів зумовлений обставинами зникнення»². Наразі ж кожен факт безвісного зникнення особи набуває особливого значення. Адже це може бути наслідком функціонування ворожих диверсійно-розвідувальних груп у регіоні, викрадення особи представниками окупаційних адміністрацій і правоохоронних органів тощо.

Висновки. Таким чином, взаємодія слідчо-оперативної групи Національної поліції з іншими суб'єктами розслідування кримінальних правопорушень базується на системі особливих напрямів, які виокремлюють її як специфічну, багатогранну та системну діяльність, яка спрямована на досягнення чітко виражених результатів.

Доведено, що напрямом, який наразі набуває першочергового значення, є взаємодія в умовах воєнного стану. У таких умовах діяльність слідчо-оперативної групи Національної поліції з іншими суб'єктами розслідування кримінальних правопорушень вибудовується у принципово нових безпекових реаліях, де постійно поряд із безпосередніми завданнями із протидії злочинності, забезпечення публічної безпеки і порядку тощо можуть мати місце специфічні виклики, пов'язані з ліквідацією наслідків ворожих обстрілів, а також із підготовкою до таких потенційно можливих обстрілів. Також у таких умовах слід приділяти особливу увагу світломаскуванню у нічний час, роз'ясненню на попередніх інструктажах алгоритмів дій не лише при огляді місця події в разі вчинення тих чи інших правопорушень, але і при настанні непередбачуваних ситуацій бойового характеру.

Стверджується, що особливою є діяльність слідчо-оперативної групи як суб'єкта реалізації правоохоронних функцій держави в умовах воєнного

¹ Як і куди звертатися для початку розшуку осіб зниклих безвісти під час воєнного стану – пояснює Координаційний центр з надання правничої допомоги // Судова влада України: сайт. URL: <https://court.gov.ua/press/news/1580932/>

² Никифорчук Д. Й., Чемерис Д. Д. Теоретичні аспекти організації і тактики розшуку безвісно зниклих осіб у сучасних умовах. *Науковий вісник Національної академії внутрішніх справ*. 2018. № 2 (107). С. 72–83.

стану. Важливим є усвідомлення того, що на слідчо-оперативну групу часто покладається завдання не лише з документування наслідків учинення того чи іншого правопорушення, але і з його припинення, забезпечення безпеки потерпілих і свідків тощо, збереження цілісності та непорушності їх особистих речей і цінностей. В умовах воєнного стану суттєво зростає ризик застосування проти поліцейських вогнепальної зброї, гранат та інших вибухових пристроїв, кількість яких серед цивільного населення зростає. Це потребує особливої підготовки до кожного виїзду, уточнення у заявника всієї можливої інформації, якою він чи вона володіє про вчинене правопорушення.

Встановлено, що в процесі організації несення служби поліцейськими в складі слідчо-оперативної групи варто враховувати і ускладнену в умовах воєнного стану можливість дістатися до місця служби, вийти на зв'язок під час блекауту, а також задовольнити базові потреби особового складу в харчуванні, воді тощо. На керівника територіального підрозділу в цьому контексті покладається важлива роль розпорядника, здатного вирішити ці проблеми в умовах обмежених ресурсів.

Акцентовано увагу, що ще одним напрямом взаємодії слідчо-оперативної групи Національної поліції з іншими суб'єктами є взаємодія в процесі розслідування окремих категорій кримінальних правопорушень. Наразі перед слідчо-оперативними групами постає потреба в особливих організаційних підходах до розслідування не лише правопорушень, учинених проти життя, здоров'я, статевої свободи та статевої недоторканості особи, у тому числі резонансних, але й цілої низки правопорушень, породжених безпековими реаліями воєнного стану. Так, у процесі розшуку особи, зниклої безвісти за особливих обставин, ключова роль відводиться слідчо-оперативним групам. Водночас наразі кожен факт безвісного зникнення особи набуває особливого значення. Адже це може бути наслідком функціонування ворожих диверсійно-розвідувальних груп у регіоні, викрадення особи представниками окупаційних адміністрацій і правоохоронних органів тощо.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

1. За період повномасштабної війни Нацполіція розшукала понад 14 тисяч зниклих безвісти осіб // Міністерство внутрішніх справ України: сайт. URL: <https://mvs.gov.ua/news/za-period-povnomasstabnoyi-viini-nacpoliciia-rozsukala-ponad-14-tisiac-zniklix-bezvisti-osib>.
2. Мощонський В. О. Поняття взаємодії правоохоронних органів в умовах воєнного стану. *Юридичний науковий електронний журнал*. 2022. № 7. С. 644–646. URL: http://www.lsej.org.ua/7_2022/157.pdf.
3. Никифорчук Д. Й., Чемерис Д. Д. Теоретичні аспекти організації і тактики розшуку безвісно зниклих осіб у сучасних умовах. *Науковий вісник Національної академії внутрішніх справ*. 2018. № 2 (107). С. 72–83.

4. Про затвердження Інструкції з організації взаємодії органів досудового розслідування з іншими органами та підрозділами Національної поліції України в запобіганні кримінальним правопорушенням, їх виявленні та розслідуванні : наказ Міністерства внутрішніх справ України від 07 липня 2017 р. № 575 // База даних (БД) «Законодавство України» / Верховна Рада (ВР) України. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/z0937-17#Text>.

5. Цимбалюк В. І. Взаємодія органів влади з інститутами громадянського суспільства: специфіка в умовах воєнного стану. *Юридичний вісник*. 2023. № 66 (1). С. 46–54.

6. Як і куди звертатися для початку розшуку осіб зниклих безвісти під час воєнного стану – пояснює Координаційний центр з надання правничої допомоги // Судова влада України: сайт. URL: <https://court.gov.ua/press/news/1580932/>

7. Biloshytskyi O. Peculiarities of organizational and methodical work with patrol police personnel under martial law. *Law Journal of the National Academy of Internal Affairs*. 2023. № 13 (3). P. 37–45.

8. Ostrovsky S. O., Zima V. M. The question of searching for missing and missing persons in the conditions of military aggression in Ukraine. *Київський часопис права*. 2024. № 2. С. 190–195.

9. Yara O., Svitlichnyy O. Law enforcement functions of the state under the conditions of the state of martial. *Visegrad Journal on Human Right*. 2023. № 5. P. 117–121.

Стаття надійшла до редакції 17.02.2025

Oleksandr Ol. HUIVAN,

Postgraduate Student

(*Kharkiv National University of Internal Affairs, Kharkiv, Ukraine*)

DIRECTIONS OF INTERACTION OF THE INVESTIGATIVE AND OPERATIONAL GROUP OF THE NATIONAL POLICE WITH OTHER ENTITIES INVESTIGATING CRIMINAL OFFENSES

The article emphasizes that the interaction of the investigative and operational group of the National Police with other subjects of criminal investigation is based on a system of special directions that distinguish it as a specific, multifaceted and systemic activity aimed at achieving clearly expressed results.

It is proven that the direction that is currently gaining priority is interaction in martial law. In such conditions, the activities of the investigative and operational group of the National Police with other subjects of criminal investigation are built in fundamentally new security realities, where, along with the direct tasks of combating crime, ensuring public safety and order, etc., specific challenges related to the elimination of the consequences of enemy attacks, as well as preparation for such potentially possible attacks, can constantly occur.

It was established that in the process of organizing the service of police

officers as part of the investigative and operational group, it is necessary to take into account the difficulty in reaching the place of duty, getting in touch during a blackout, and satisfying the basic needs of personnel in food, water, etc. in martial law. In this context, the head of the territorial unit is entrusted with an important role as a manager who is able to solve these problems in conditions of limited resources. It was emphasized that another direction of interaction of the investigative and operational group of the National Police with other entities is interaction in the process of investigating certain categories of criminal offenses. Currently, investigative and operational groups are faced with the need for special organizational approaches to the investigation not only of offenses committed against life, health, sexual freedom and sexual integrity of a person, including high-profile ones, but also of a whole range of offenses generated by the security realities of martial law. Thus, in the process of searching for a person who has gone missing under special circumstances, a key role is assigned to investigative and operational groups.

Keywords: *directions, interaction, investigative and operational group of the National Police, subjects of investigation of criminal offenses, martial law, search for missing persons.*